

Sygn. akt IX W 2661/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: sekr. sąd. Jolanta Jarmolowicz

w obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia, 18 września i 14 października 2015 r. sprawy

B. K.

syna S. i H. z d. M.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 19 listopada 2014r. o godz. 18:55 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki N. o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu dla kierującego samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia i uszkodzenia pojazdów czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1, 4, 5 ustawy Prawo i ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego **B. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 19 listopada 2014 r. ok. godz. 18⁵⁵ pokrzywdzony J. S. (1) kierował pojazdem marki V. (...) o nr (...) jadąc lewym pasem ulicy (...) w O., od strony ul (...) w kierunku ul (...). Bezpośrednio przed nim jechał obwiniony B. K. kierując samochodem marki N. o nr rej. (...). Po minięciu skrzyżowania z ul. (...), za przejściem dla pieszych, kierujący (...) zmienił pas ruchu na prawy. Chwilę po tym jak znalazł się na tym pasie zajmowany pas ruchu postanowił zmienić również kierujący N.. Włączył kierunkowskaz i od razu zaczął zjeżdżać w prawo nie zważając na to, że na pasie tym jest już samochód pokrzywdzonego. Kontynuował jazdę, zjeżdżając coraz głębiej i z coraz większą prędkością w prawo. Zachowanie kierującego pojazdem marki N. zmusiło kierującego pojazdem marki V. (...) do całkowitego zjechania na

prawą stronę jezdni co skutkowało uderzeniem pojazdu najpierw w krawężnik, a następnie w prawe przednie drzwi pojazdu m- ki N..

W następstwie zderzenia w samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...) zarysowany został przedni zderzak po lewej stronie, wgnieciony

i zarysowany przedni błotnik lewy, zerwaną z mocowań listwę ozdobną drzwi przednich lewych, zarysowana stalowa felga koła przedniego lewego. Samochód marki N. o nr rej. (...) posiadał uszkodzenia w postaci zarysowanych tylnego prawego błotnika, aluminiowej felgi tylnego koła prawego, tylnych prawych drzwi i listwy ozdobnej prawych tylnych drzwi.

Wezwany na miejsce zdarzenia patrol Policji w składzie (...)

i T. J. po dokonaniu oględzin obu pojazdów, wysłuchaniu relacji obu kierujących i uzyskaniu od dyżurnego (...) informacji na temat zapisu z kamer systemu (...) zaproponował obwinionemu mandat karny w wysokości 450 zł.

W dniu zdarzenia widoczność, ze względu na wieczorową porę i zachmurzenie była ograniczona, jezdnia była sucha, a natężenie ruchu średnie. Obaj kierujący byli trzeźwi.

(dowody: notatka k. 6, szkic k. 7, protokoły oględzin pojazdów k. 8-9, zdjęcia pojazdów i miejsca zdarzenia k. 18, protokoły badania trzeźwości k. 11-12; info o karalności k. 22; nagranie z kamer (...) k. 74; zeznania świadków - J. S. k. 63v-64v; M. S. - k. 56; T. J. - k. 69-69v; A. S. - k. 76)

Obwiniony B. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie stwierdził, że wykonywał manewr zmiany pasa ruchu bardzo ostrożnie, a jego zdaniem kierujący (...) celowo przyśpieszył, bo kiedy on zaczął zmieniać zajmowany pas ruchu, prawy pas był jeszcze pusty. Zarzucił pokrzywdzonemu, że ten zmieniał pas ruchu bardzo gwałtownie i bez sygnalizowania. Uznał, że kierujący (...) zamierzał skręcić w ul. (...).

(wyjaśnienia - k. 63 - 63v)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego nie zasługują na wiarę gdyż są sprzeczne z innymi wiarygodnymi dowodami zgromadzonymi przez Sąd.

Niewątpliwie najważniejszym takim dowodem, w pełni wiarygodnym i jednoznacznym jest nagranie z systemu kamer (...) zamontowanych na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...). Szczególnie na nagraniu z kamery, której obiektyw skierowany był w stronę ul. (...) (nagranie nr(...)) widać, że w momencie kiedy obwiniony dopiero włącza prawy kierunkowskaz i dopiero zamierza zmienić pas ruchu pojazd pokrzywdzonego jest już praktycznie w całości na prawym pasie ruchu i jest on obiektywnie widoczny dla kierującego N., a mimo to ten decyduje się na zmianę pasa ruchu czyniąc to m. in. na przejściu dla pieszych i nie rezygnując z tego manewru nawet gdy dochodzi do kontaktu z samochodem V. (...). Z pozostałych nagrań wynika m. in. że jeśli nawet wcześniejsza zmiana pasa ruchu przez J. S. wykonana była dynamicznie to była wykonana na pewno w miejscu dozwolonym, a z nagrań tych nie można wysnuć jednoznacznego wniosku czy zamiar wykonania tego manewru był sygnalizowany przez pokrzywdzonego kierunkowskazem.

Sąd w całości podzielił zeznania świadków zeznających w tej sprawie, a więc zarówno J. i M. S. (2) jak i obu funkcjonariuszy Policji uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania. Znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w protokołach oględzin pojazdów, zdjęć ich uszkodzeń oraz szkicu miejsca zdarzenia, a także w opisanych wyżej nagraniach z systemu kamer. Należy zauważyć, iż również z zeznań pokrzywdzonego wynika, że obwiniony manewr zmiany pasa ruchu wykonał bez zachowania szczególnej ostrożności i upewnienia się czy na pasie prawym nie znajduje się inny pojazd, oraz czy manewr ten nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności.

Zagrożenie w ruchu drogowym niewątpliwie powstało w niniejszej sytuacji. Doszło do zderzenia obu pojazdów i ich uszkodzenia na drodze o znacznym natężeniu ruchu, dodatkowo w każdym z pojazdów znajdowali się pasażerowie.

Zgodnie z art. 22 ust. 1, 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności, winien ustąpić pierwszeństwa przejazdu pojazdowi, który jedzie po pasie, na który on zamierza wjechać. Szczególna ostrożność polega m.in. na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych.

Obwiniony wykonując manewr zmiany pasa ruchu podczas zjazdu na sąsiedni pas nie zachował szczególnej ostrożności, nie obserwował we właściwy sposób zachowania innych uczestników ruchu, nie zachował bezpiecznej odległości pomiędzy pojazdami nie ustąpił pierwszeństwa i doprowadził do zderzenia z samochodem pokrzywdzonego. Jednocześnie zmusił pokrzywdzonego do wykonania manewrów obronnych w wyniku czego pojazd pokrzywdzonego został uszkodzony. Jego postawę prezentowaną podczas całego postępowania można by spuentować takim stwierdzeniem „mama włączony kierunkowskaz, więc to ja mam pierwszeństwo”

W świetle przeprowadzonych dowodów, wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 19 listopada 2014 r. o godz. 18⁵⁵ w O. na ul. (...) kierując samochodem marki N. o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu dla kierującego samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia się pojazdów, ich uszkodzeń oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał tym samym znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1, 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W ocenie Sądu wymierzona kara grzywny jest współmierna do stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego jakim niewątpliwie jest bezpieczeństwo ruchu drogowego, a więc dobro o szczególnie ważnym i podstawowym charakterze. Dodatkową okolicznością obciążającą obwinionego są jego uprzednia karalność za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 5, 22), a także prezentowane podczas całego postępowania oczywiste niezrozumienie podstawowych przepisów ruchu drogowego.

Sąd nie dopatrywał się po stronie obwinionego żadnych istotnych okoliczności łagodzących.

W przekonaniu Sądu orzeczonej kara grzywny nie przewyższa realnych możliwości zarobkowych obwinionego.

Sąd na podstawie przytoczonych w wyroku przepisów zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100,- zł oraz zobowiązał go do uiszczenia opłaty w kwocie 50 złotych uznając, że jest on w stanie je ponieść.